

Daugelis prieš šventes skuba papuošti savo namus, tačiau pastarųjų metu ar susimąstome apie puošybos esmę o galiausia ir prasmę, kas yra tradicijos o kas tiesiog taip vadinama: šiuolaikinės mados klyksmu.

VideoLightBox

Gallery generated by VideoLightBox.com

#videogallery a#videolb{display:none}

Vyresnės kartos žiūrovai turētu prisimint žaliaskares eglutes puoštas jų namuose ir kuo puošiamos jos buvo. Daugumas prisimins kaip pakvimpa namai eglutės kvapu ir nors Baltiškos tradicijos nemini egļučių puošybos- pakalbėti -apie nelabai tolimą praeiti minimas tradicijas- visgi verta. Reikētu nepamiršti, kad Juo toliau bėgdami nuo savų tradicijų link menkaverčio blizgesio ir tuštumos - paliekame šilumą, bendravimą, artumą o kartu ir susvetimėjame, tampame beveidžiais " Homosais" ir "sapiensais" , industrinės kalėdinės "Krismusais" kremtančiais Kūčiukus tarytum sausainius o puošiančius savo namus greičiausia kinietiškais burbulais neturinčiais šilumos o tik blizgesį. Visą tai savo prisiminimuose mes atsinešame iš savo vaikystės- vėliau stengdamiesi perduoti savo vaikams. Ne, ne savo sendaikčius iš gal tik mums brangios savo prisiminimų skrynelės, bet savo šilumą, meilę ir žinoma savo jausmus.

Ir nereikia sau priekaištaut, kad nebūsime tiek nagingi jog pasidarytumėte vieną ar kitą papuošalą ar rankdarbį kuri matėte laidoje. galiausiai prisiminkit, kad ne taip senai mokėjot išradingai iškarpyti iš popieriaus snaigė, ar tiesiog suklijuoti kokią jums įdomią figurėlę. Manote jūs jau atgrubote? Greičiausia ne- tik skriaudžiate save o ir savo artimuosius nes brangiausia dovana yra pačių padaryta o ne prekybos centre įgyta nors ir už solidžią sumą. Didžiausios vertybės yra neįkainojamos- jos jūsų širdies ir rankų darbas.

Ar nebuvo gražu vaikystėje pačių padaryti rankdarbiai? Buvo gražu- todėl, kad jie buvo gražūs o pasigaminti galima iš visko kas tiesiog po ranka.

Pagalvokime , kiek džiaugsmo mums suteikdavo kartu su tėvais žaisti žaidimai, padarytas rankdarbis ar prisidėta prie namų ruošos darbų kai buvo tai daroma ne paliepimu o bendrijos jausmo pasekoje. Greičiausia prisiminsime ne kaip patys smagiai čiuožėme nuo kalno o kai tai

darėme kartu su tėvais, broliais ar seserimis, prisiminsime ir visas savo išdaigas kai tai buvo šeima su savo šiluma ir ten aidinčiu juoku. Visą tai prisimindami užduokime klausimą : kodėl tai prisimename, kodėl visą tai daro žmonės geresniais ir žinoma skiepija meilę savo krašto papročiams ir kultūrai. Ar su laiku ką darėme vaikystėje mums tapo neįmanomas uždavinys? Ar jau nebemokame patys pasidaryti žaislo eglutės papuošimui ir manom, kad kartu su vaikais taip praleistas laikas jiems ir jums nieko neduos? Tuo savo laidą ir baigsime, palinkėdami Jums kuo šiltesnių švenčių ir žinoma namų šilumos kuria sukuriate Jūs patys ne po vieną o būtent drauge.

Truputis istorijos: